

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 28 - שנת תשפ"א גיליון "אחרי מות - קדושים" – יב' אייר תשפ"א, 24 לאפריל 2021)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "אחרי מות - קדושים" – שיעור במוטיבציה

בדיחה אמריקאית ישנה, מספרת על פושע שנגזר דינו למוות, כסא החשמלי. דא עקא שהפושע היה גדול ורחב מדי עבור הכסא. אני מצווה עליך לרדת במשקל, פסק השופט. לאחר 3 חודשים הובא הפושע לשקילה בבית המשפט והנה, משקלו רק עלה. מדוע לא קיימת את פסיקתי, שאל השופט. כי אין לי מוטיבציה, ענה הפושע...

מוטיבציה (הַנְעָה) היא תהליך פנימי המתרחש בתוך עולמו הרוחני של האדם. זהו אותו כוח מניע הגורם לנו להיות אנרגטיים - לרצות, לדחוף, לזוז, ליצור ולעשות. גם להתחיל וגם לסיים...

יש אנשים שנולדו כאלה ויש אחרים שלא... ויש כאלה שמידת הדחינות האנטי מוטיבציונית שבהם, מדכאת כל רצון לעשייה וליצירה. בבחינת "אחר כך", או "מחר כך"...

כאן נכנסים לפעולה אנשי מדעי ההתנהגות ותורת הנפש – המטפלים והמאמנים והם מנסים "לדחוף", "להקים" ולהניע את הדחיניים למיניהם.

נעיר כי מעסיקים רבים מעוניינים לזהות מראש את ה"סוסים הדוהרים" הסקרנים, הנחושים, היוזמים, האפקטיביים, הדינמיים ובעלי המוטיבציה מבין המועמדים לעבודה ולהכשיר אותם לתפקידים ניהוליים.

פרשיותנו "אחרי מות" ו"קדושים", עוסקות הן בדיני הקורבנות במשכן והן במערכת הדינים של ה"אסור והמותר" במערכות חייו של האדם. דינים שנועדו להביא אותנו לידי מעלה רוחנית גבוהה – לידי קדושה.

אולם אנו נעסוק ב"פסח שני", החל השבוע. חג שהינו בבחינת "מועד ב' ", למי שלא הצליח להקריב את קורבן הפסח במועדו, מסיבות מוצדקות.

למרבה הפלא, המועד החדש, לא נוסד ביוזמתו של הקב"ה. הוא בא "מהשטח", מלמטה, על ידי אנשים בעלי מוטיבציה, שלא הסתפקו בתפיסה ה"בינונית" של: פיספסת – לא נורא...

חז"ל מבארים, שאנשים אלה היו נושאי ארונו של יוסף. ומאחר שנטמאו למת, לא יכלו להקריב את הפסח בטהרה (דעת רבי יוסי הגלילי, סוכה כה, ע"א).

כל אדם מן השורה היה מסתפק בעובדה שמבחינה הלכתית הוא פשוט "פטור" בגלל הנסיבות, מקבל עליו את ה"דין" ונשאר ב"איזור הבינוניות". אולם, נושאי ארונו של יוסף התעקשו ולא ויתרו. הם פנו למשה רבנו ואמרו: **"...לְמָה נִגְרַע לְבַלְתֵּי הַקָּרִיב אֶת קָרְבַּן ה' בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל!?"** (במדבר פרק ט, ז).

משה רבנו פונה לקב"ה ומעלה בפניו את בקשתם של הטמאים, להקריב את קורבן פסח יחד עם כלל ישראל.

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

תשובתו של הקב"ה היא מאד מפתיעה. אמנם המבקשים לא יוכלו להביא את קורבן הפסח "במעדו בתוך בני ישראל" יחד עם כולם, כי הם טמאים. אבל, לאור בקשתם, הקב"ה מכריז על מועד ב'. ולא רק הפעם כמקרה יחיד ומיוחד, אלא לדורות.

ושני חידושים בדבר. האחד, היכולת לחדש חג, והשני – מעלתה של ההזדמנות השניה – לתקן.

הסוד של "הזדמנות חוזרת", הוא יסוד גדול בעבודת הנפש של האדם. ללמדך, שאסור להתיימשך ואף אם האדם נמצא "בדרך רחוקה" והתרחק מבוראו, צריך לדעת שתמיד ניתן ואפשר לתקן. וכל אדם יכול ליצור לעצמו ובעצמו את ההזדמנות הבאה, אם רק ירצה. וכך, "מתכתבת" מצוות פסח שני, עם רעיון התיקון והתשובה.

בשולי הדברים נעיר, כי גלעד אברהמוף, חתן התנ"ך הטרי שלנו (תשפ"א), ניסה להתחרות בחידון 4 פעמים, עד שהצליח... לדבריו, אחד הדברים שנתנו לו את הכוח ל"דבקות במטרה", היה הפסוק בנבואתו של מיכה: "כִּי נִפְלְתִי – קָמְתִי" (ז, ח). כל נפילה, היא ירידה לצורך עליה.

וכעת נעסוק בנושא החידוש וההתחדשות.

הקב"ה "יצר" חג חדש לדורות, רק בגלל ש"מישהו" ביקש. והבקשה הזאת, נחקקה לדורות. וזו תופעה יחידאית, שאין לה אח וריע בתורה, כי אין לנו מועד ב' לשום חג אחר.

ללמדך, מה גדול כוחו של רצון אמיתי!

ההשתוקקות האמיתית של המבקשים, היא היא שגרמה ל"לידתו" של "חג" חדש. "כי על ידי תשוקתם הנכונה לפני ה', המשיכו (גרמו ליצירת) הלכות חדשות" (תפארת שלמה).

והדברים חוברים לדבריו של רבי יהודה הלוי (ריה"ל, בחתימת ספר הכוזרי, על הפסוק הבא בתהלים: "כִּי רָצוּ (אהבו) עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיךָ וְאֶת עֲפָרָהּ חֲנִנִי" (קב, טו). ריה"ל לומד כאן את המילה "רצו", כפשוטה. במשמעות של רצון. "כי ירושלים אמנם תיבנה כשיכספו בני ישראל לה תכלית הכסף עד שיחוננו אבניה ועפרה". בבחינת "אֵין דָּבָר הָעוֹמֵד בְּפְנֵי הָרָצוֹן" (על פי דברי הזוהר תרומה דף קס"ב עמוד ב').

רעיון זה, הפך לימים למוטו (סיסמה, רעיון) של התנועה הציונית: "אם תרצו אין זו אגדה" (על בסיס מילותיו של הרצל בחתימת ספרו אלטנוילנד).

ובעברית של ימינו – אם תרצו באמת, זה יקרה!

וכעת, לסיפור מן החיים. סיפורו של אדם הטוען ש"חלומות צריך לצעוק".

בגיל שש-עשרה מצא יובל אברמוביץ את עצמו צמוד למיטה בגלל תאונה. הוא לקח מחברת, העניק לה את השם "הרשימה" והתחיל לרשום בה מאות חלומות שהיו לו. אחרי כמה שנים, כשמצא את מחברת החלומות הישנה, הוא החליט לעשות ניסוי ולפרסם ברשתות החברתיות את רשימת החלומות שלו. בתוך עשרים וארבע שעות הגיבו מאות אנשים מכל רחבי העולם על רשימת החלומות וביקשו לסייע לו להגשים את חלומותיו הקטנים והגדולים.

ללמדך, שאם אתה באמת רוצה להגשים את ה"חלומות" והשאיפות שלך, אז "תחלום בקול רם". תצעק ותפרסם את החלומות שלך ברבים. זה גם יחזק את הרצון שלך וגם יחבר אליך שותפים לדרך שישמחו לעזור לך. כך תוכל להפוך רעיונות מחלום למציאות ולהגשים אותם.

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

כך למדנו שמימי פסח שני, עבור בגאולת הארץ וכלה ברעיון ה"רשימה" של יובל אברמוביץ', "אין דָּבָר הָעוֹמֵד בְּפְנֵי הָרָצוֹן".

אם באמת תרצו, זה יקרה...

כיום, כאשר אין לנו לא מקדש ולא קורבנות, אין לחג פסח שני משמעות מעשית. מפאת החגיגות שבו אנו לא אומרים ביום זה תחנון ויש הנוהגים לאכול מצה ביום זה (אין איסור אכילת חמץ).

אולי הגיע הזמן שאנשי עבודת הנפש יכתירו את פסח שני כיום ההזדמנות השניה. או אולי כיומו של הרצון. היום בו בוחרים משהו מרשימת החלומות ובאמת רוצים ומנסים להגשים אותו.

מרכת שפת life

מה רוט

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חבריך.**